

Fa més qui pot que qui

Volum 3

Any 2018

Diari la Veu

Fa més qui vol que qui pot (44) Meditació

24 març 2018 01:00h

En Bosch

Amb la soledat que patim dia a dia i te'n vols anar a fer meditació, què dius ara?

L'amic blaver (*diu apuntant els avantbraços en triangle*)

Precisament per això me'n vull anar a passar uns dies sol i a meditar. Jo me'n vull anar a descansar en setmana santa. Res, només dos dies. Em cal allunyar-me de l'Internet i dels grups de Whatsapp, que bombardegen *e-mails* i missatges. Tot es fa de pressa en el nostre món. Jo vull fer el contrari. En dues paraules: 'descansar', 'meditar'.

En Bosch

Vols estar encara més sol, home? Es diu que les persones d'ara viuen més soles que mai tot i ser uns privilegiats que vivim en "l'era de la comunicació". Precisament per això, i a causa de tants aparells, ens hi sentim sols.

L'amic blaver

Massa sovint cansa haver d'estar pendent de les màquines. Quedem atrapats i no ens n'adonem. Que si Internet i totes les xarxes socials, que si mòbils amb missatges a cada moment. Comprens per què em cal fer un canvi d'estil de vida i fer un buidatge mental. No ser esclau de les màquines ni de la pressió inflexible del temps.

(L'amic blaver mou l'esquena inclinada una miqueta endavant)

En Bosch *(l'escolta amb interès)*

Vivim en l'expressió màxima de tecnologia, en canvi l'home no ha sigut capaç de sotmetre el pas del temps al seu caprici. No sols no l'ha dominat sinó que s'ha accelerat: ens fan menjar en deu minuts, dormim poc, hi ha qui es vol aprimar en 10 dies seguint una dieta determinada.

D'altra banda, crec que la gent viu més individualitzada que abans, veus la gent que camina pel carrer amb la mirada fixada en els mòbils. Ja no aprecien les belleses de l'entorn, ja no es mira a la cara, als ulls; es fan poques salutacions. Sembla que la gent se sent més sola. He vist pel carrer un xicon amb la núvia. Ella posant atenció al mòbil i al gos. Mentrestant, el xicon, que devia ser el nuvi, no sabia com posar-se ni quina cara fer. De veritat que em va fer pena la situació.

L'amic blaver

Fes-me cas del que t'explique: descansaré de tot això i renovaré energies.

En Bosch *(està assegut amb les cames separades i mans amb dits oberts i relaxats)*

I on vas a fer la meditació? Jo diria que es pot fer a casa, no? O és que te'n vas a fora, que sé jo, posem per cas, a una casa rural. Ara, recorde que hi ha un poble molt xicotet a la comarca del Comtat, a les falques de la serra del Benicadell, on em sembla que feien activitats d'aquesta mena. Ah, ja recorde el nom: es diu Turballos. Va morir el rector Vicent Micó i ara no sé com ha acabat la cosa.

L'amic blaver

No, no vaig a una casa rural... Vaig a un convent. He llogat, per dir-ho d'alguna manera, una habitació per sols dues nits. Sense cap mena de luxe, eh! Un llit, una taula, una cadira i un lloc on col·locar la roba. També hi ha dutxa i et donen els llençols i mantes, però tu has d'encarregar-te de fer el llit i netejar l'habitació. Els monjos viuen a part.

En Bosch

A un convent? Si ho sentira Pep Amagat, segur que et diria però tu estàs boig, xavall! A qui li passa pel cap allotjar-se en un convent.

L'amic blaver

Tu que ets més convincent, ja trobaràs la manera de dir-li-ho amb tacte i reconduir-ho amb les paraules justes. Tampoc li cal saber-ho, eh. T'ho dic perquè m'estranyarà i et preguntarà per mi tot i els nostres punts de vista diferents en algunes coses.

En Bosch

Es pot saber on és eixe convent. Està molt lluny?

L'amic blaver

Vaig buscar el convent modern de La Immaculada, a Torrent. No em va convèncer. Al final, m'he decantat pel de Santa Maria de Poblet, declarat Patrimoni de la Humanitat, només demanen la voluntat.

En Bosch

De vegades sembla que quan hom va a convent i a fer meditació en Setmana Santa és evident que creu que va a coses d'església i, com diu l'amic Pep Amagat, la Setmana Santa de l'església és sempre el mateix i és un pèl rància.

L'amic blaver

He d'aconseguir que allà m'adone que només existeix el silenci, que el moviment el creem nosaltres igual com el soroll. En realitat, l'únic soroll existent és creat per nosaltres. Si l'eliminem, descobrim que només hi ha el silenci i el soroll de la natura.

El que jo faré és meditació que no té res a veure amb la Setmana Santa de la religió cristiana.

Tanmateix, si algú creu que hi pot arribar a la religió a través de la meditació, també es pot fer; és a dir, que no estan renyides. Hi ha qui diu que tenen punts coincidents, llavors per què no aprofundir i arribar a Déu també.

En Bosch

Em fa impressió que les persones tenim moltes pors que creen dubtes que ens maregen i ens aturen. Preferim capbussar-nos en mons virtuals i no volem mirar-nos cap a nosaltres mateixos.

(Li fa un somriure i li toca el muscle durant uns segons)

Que et vaja bé, amic blaver. Que medites i que relaxes la ment.

L'amic blaver

Totalment d'acord. Molt ben dit, ja que la tecnologia ens ajuda a figurar-nos una vida falsa. Oblidaré les paraules 'rapidesa' i 'tensió'.

També m'oblidaré del món de la política valenciana envoltada de corrupció i del procés català, que no se sap com acabarà.

Ah, i moltes gràcies, Bosch.

Pau i bé

Joan Querola

Fa més qui vol que qui pot (45).

Setmana Santa a la presó

31 març 2018 01:00h

Pep Amagat (*mou els braços exaltats i parla amb emoció*)

Has vist, Pep, les Torres de Serrans més indepes que mai demanant llibertat per als presos polítics. Quina vergonya, eixos polítics privats de llibertats! On s'ha vist!? On hem anat a parar, collons! Sí, hem tornat cinquanta anys enrere. Si l'amic Blaver no estiguera fent meditació, es posaria nerviós en veure el llaç groc penjant en les Torres.

En Bosch

Xaval, ell ha canviat molt. Seria massa dur, dir ja li ha passat la "burrera", però té eixe sentit més o menys. Fixa't que al monestir de Poblet és on ha anat a petar. Jo vaig pensar que el

llaç no duraria gaire. Així ha estat. Ja l'han tret. Ben mirat, Espanya és la vergonya d'Europa. Diaris francesos, anglesos i alemanys en reclamen l'alliberament.

Pep Amagat

Això és com el que fa anys deia l'humorista Jaume Perich, que en un acudit el seu gat semblava dormir i quan es va despertar va dir: "He tornat 20 anys enrere. He tornat a l'any 1966".

En Bosch

Ja tenia raó, ja. És horrible, pobres polítics tancats. Han quedat sols a casa la dona i les criatures xicotetes. Vaig estar a la manifestació de dimarts per a demanar-ne la llibertat. Vaig anar amb altres amics del Bloc.

Pep Amagat (*gesticula amb els braços*)

Doncs, jo també hi era. Vaig cremar fotos del rei. És llibertat d'expressió, no?

En Bosch

Sí, és clar. Veus, això no ho faria. Torne a dir que diaris d'arreu demanen llibertat pels empresonats. El 'New York Times' demana Un gest conciliador per a Catalunya. "You can't have our Clara" ("No podeu tenir la nostra Clara") diu el diari escocès The National, referint-se a la consellera Clara Ponsatí, exconsellera cessada. I el diari francès Le Monde deia ahir; "Nous, citoyens d'Europe, demandons la liberté immédiate des citoyens catalans encarcérés pour leurs concictions politiques", és a dir, "Nosaltres, ciutadans d'Europa, demanem la llibertat immediata dels ciutadans catalans empresonats per les seues conviccions polítiques".

Pep Amagat

Qui és el president del Gobierno, Rajoy o els tribunals? Per a mi no hi ha dubte. Males llengües diuen que Rajoy era partidari de donar-los la llibertat. Tanmateix, l'ultraconservador jutge Llarenas (darrere del qual es diu que està l'Aznar) diu que no, que han d'estar a la presó. Setmana Santa a la presó. Llavors qui mana? Eixe jutge per cert viu a la riquíssima població de Sant Cugat i amb casa a Das, a la Cerdanya.

En Bosch

El Gobierno està portant a terme una campanya de la por contra els polítics catalans i contra el poble català.

Pep Amagat

Encara diria més. Els espanyols tenen un problema gros al davant. Els han erosionat molt la llibertat d'expressió. Els catalans han alçat la llebre d'una sèrie de problemes desatesos.

En Bosch

Ja es veu, ja. El finançament del País Valencià se n'ha anat a pastar fang. I les pensions dels jubilats? De pena. Una dona d'un poble estava que treia foc pels queixals: "És que no hi ha dret, el meu home no pot treballar i li diuen que ha de treballar en una oficina de l'ajuntament i no es pot ni ajupir ni moure el cos. I què han fet? L'han declarat com a persona amb incapacitat laboral, inútil que deien abans, o alguna cosa així i li han donat una paga de 400 euros. Creieu que es pot viure amb açò? Admire els catalans que han plantat cara a eixa colla de corruptes que tenen diners pel que volen. Els hauria de caure la cara de vergonya".

Pep Amagat

El 155 que el Gobierno ha aplicat a Catalunya no és més que una advertència. Ve a ser com una *deadline* i qui travesse la ratlla que s'atenga. Com he llegit 'Estat de les autonomies és

una mera estupidesa'. Jo dic que això s'ha acabat ja, l'han enviat a fer la mà i l'han cremat en un muntó com el llaurador crema la remulla de descimalar oliveres.

En Bosch

Diuen que entre els independentistes més extremats hi ha valencians que han anat a treballar a Catalunya. Un home em deia de broma; es veu que han estat ensinistrats. Li vaig dir vostè sí que ho ha estat per a dir xorrades. Tanmateix, és ben cert que jo en conec dos; una amiga i el meu germà que va anar amb gent de Figueres a tallar l'autopista AP7 i d'altres a la Nacional II a l'Alt Empordà. Van estar asseguts ben junts i fent resistència passiva. «Som gent de pau», cridaven.

Pep Amagat

Tu no ets independentista, Bosch, però açò del finançament pinta mal. Això dels valencians és perquè estem tan reprimits i frustrats per la política que es fa al País Valencià que quan podem alliberar-nos esclatem amb virulència. Com m'agradaria haver estat amb el CDR lluitant per la República. Vas veure com cremaven neumàtics i com llençaven contenidors contra els mossos d'esquadra. Flipant, xe, flipant! Mentrestant, ni que fora un James Bond, Puigdemont va internacionalitzant el tema català. Per cert, has vist el video "Why catalan independence" History of Catalonia, censurat per Youtube i que s'ha convertit en viral?

Pau i bé

Joan Guerola

Fa més qui vol que qui pot (46)

Segon dia de Pasqua

7 abril 2018 01:00h

En Bosch

Veus com de perfecte que ens ve tenir el segon dia de Pasqua? Quan era xicotet mon pare explica que anaven a rodar la mona als bancals. Acostumaven a anar a una caseta que tenien en una partida de terres; altres diuen que anaven baix d'un garrofer ben antic o fins i tot hi havia qui berenava baix del pont, arrecerats del vent.

S'emportaven una cistella de vímet carregada de menjar que en eixos temps era ben senzill, ja que no hi havia gaires recursos. Ah, i com no, no podia faltar la mona i l'ou dur.

Xiquets i xiquetes, una mica majorets, eixien al camp amb una roba pròpia del temps de primavera. Era típic fer esclatar l'ou en el front d'algú en un moment de descuit. En acabat, xiquets i xiquetes jugaven a fer ballar la trompa, a botar la corda, jugar al rogle i alguns feien volar una milotxa senzilla feta amb canyes, paper d'embalar. L'aguantàvem amb un fil d'empalomar i aprofitàvem qualsevol miqueta de vent perquè s'enlairés. Nosaltres li déiem catxerulo. El dia de pasqua també cantaven: *Pepito plorava perquè el catxirulo no se li empinava, la tarara sí, que la tarara no, la tarara mare que la balle jo.*

L'amic Blaver (*escolta amb el cap corbat una miqueta cap a l'esquerra*)

Tot açò jo no ho recorde. Potser com que érem de la capital els meus pares no ho van viure així.

En Bosch

Ah, i si tenien ganes, els pares deien als xiquets: "Ale, anem a fer una bona garba d'espàrrecs". Diuen que la Pasqua abans era molt bonica. Ara tot s'ha desvirtuat. El món actual és més destructiu. Ells deien que no tenien gaire cosa i s'esforçaven a ser feliços amb el poc que tenien; quin remei, no?

Demà, tots a la feina. Tu has tingut bones vacances? Els avantpassats se n'anaven als bancals a buscar la llum i el sol de la primavera amb els arbres i les plantes esclatant. Tu també has anat a buscar la llum després d'haver estat tancat dos dies de ple recolliment interior.

L'amic Blaver

Tancat per voluntat pròpia, no com els polítics. Sí, Bosch, sí. Ha estat una experiència única i sorprenent en què hom es busca a si mateix. Dos dies parlant el mínim per a enfortir la concentració.

Pep Amagat

Tot el contrari a mi. Jo cercant identitat pròpia i alliberament personal i col·lectiu per a anar-me'n d'Espanya.

L'amic Blaver

Tu, Pep, crec que t'aniria molt bé desconnectar de la teua obsessió independentista. Podries concentrar-te. És difícil poder explicar el que li passa a un mentre és allà.

Pep Amagat

Eu, sí que estem bons. Sí, està molt bé, passes uns dies allà, com tancat al i del món. Tanmateix, bé que hi has de tornar, o no? Llavors jo, com deia el poeta Pere Quart, et recordaria que "En aquesta vida tot és relatiu, aproximat i provisional". El teu allunyament de la realitat és per un temps curt. Molt curt. Bé, a no ser que et faces un monjo i et quedes allà dins, i no crec que siga el teu cas.

L'amic Blaver

El fet clar i net és que t'ajuda a estar centrat més en tu mateix. Hom no ha de fer res: només respirar i gaudir la tranquil·litat.

En Bosch

Tu estigues centrat en l'Evangeli i també podràs tenir un creixement personal. Tot és qüestió de voluntat.

Pep Amagat (*de braços plegats*)

Ale, però es pot saber on voleu arribar? Potser vas descobrir i polir el teu pensament blaver. Segur que al monestir de Poblet vas trobar la identitat del teu país, em pense que he estat enterrat Jaume I.

L'amic Blaver

Sí que està enterrat, però et recorde que jo me'n vaig anar per a desconnectar de notícies. Ah, xe, i no cobraven res, només la voluntat.

Quan me'n vaig anar Puigdemont va ser detingut a Alemanya. Ara està tancat en la presó allà. Sembla mentida tanta cabuderia, encara el volen investir president. Si ho fan, no durarà ni uns minuts fins que el detinguen.

Pep Amagat

Doncs, joestic molt content de veure les accions que fan els CDR per defensar la República catalana tallant autopistes i carreteres.

En Bosch

Alguns diuen que és *kale borroka* i que es volen aplicar la justícia per condemnar-los.

Pep Amagat (*senyalant amb el dit gros*)

I el que fan els d'extrema dreta atacant i destruint casals. Atemorint, insultant i hostiant la gent com la xica de la Vila Joiosa? També el que van fer el passat 9 d'Octubre i tantes i tantes voltes, això que és *kale barraka*?

A tothora estan afilant la navalla del 155 per a amenaçar. Això de delictes d'odi, em sembla que s'aplica de manera arbitrària i segons convé. Més aïnes sembla que actuen en benefici propi. A més, sense independència de poder judicial i del polític estem perduts. Quina vergonya. Esperem que la justícia alemanya siga més imparcial amb Puigdemont.

L'amic Blaver (*es grata el bescoll*)

Crec que et cal més pau. No exaltar-te tant et faria bé.

Pep Amagat

Hi ha enemics polítics i enemics polítics mortals. Per cert, a part de meditar, no vas visitar el monestir del costat, el de Santes Creus i el Vallbona de les Monges estan tots en la ruta del Cister. Quina pena que no ho feres. Sort que has vingut una miqueta canviat.

En Bosch

Per què no celebren en pau el segona dia de pasqua. I que Puigdemont el celebri en llibertat també.

Pau i bé

Joan Guerola

Fa més qui vol que qui pot (47).

On està la llibertat?

7 juliol 2018 01:00h

Els tres amics prenen orxates asseguts en la terrassa d'una orxateria.

Pep Amagat

Sabeu què? Jo anava pel carrer quan de sobte dos xicons m'han empentat i m'han tirat a terra.

(Pep s'expressa amb el braç esquerre)

Un d'ells m'ha fotut un estiró amb la mà per a arrencar-me el llacet groc que portava enganxat a la camisa amb una agulla travessera alhora que els altres m'insultaven.

En Bosch *(Inclina el cap una miqueta a l'esquerra)*

I ara! No em digues que t'han fet això! Hi ha gent que és la repera.

L'amic blaver

No t'hagueres posat el llacet groc..., i a part de fora.

En Bosch

Xe, però què dius! Ets el que no hi ha, amic blaver! No saps el que és el respecte i la tolerància.

Tant li fa si una persona es posa un llacet de color groc com d'un altre color. La germana d'un amic en porta un de color rosa i un cosí en porta un de morat perquè ell és de Podemos.

L'amic blaver

Bé, home, bé. Tampoc no hi ha per a tant. No cal pujar-se'n a la figuera per tan poca cosa. I qui creus tu que t'ho ha fet, Pep?

(Pep es manté escoltant-los amb els dits d'una mà en la juntura dels llavis. Al cap de poc, intervé)

Pep Amagat

No ho sé. Suppose que els de sempre.

En Bosch

No els deus haver pogut gravar amb el mòbil?

Pep Amagat

Sí, quan se n'anaven perquè els he fet girar-se i els he gravat la cara dient-los que els denunciaré. Poden fer el que vulguen, com si volen col·locar-se una bandera espanyola a sa casa però que no retiren els llacets grocs. No serà perquè no tenen espai per posar cartells o altres signes.

(Pep treu el mòbil i els ensenya gravacions que els va fer)

L'amic blaver *(s'encongeix només d'un muscle)*

Ja són ganes de ficar-se en camisa d'onze vares. Tan fàcil que és anar normal.

En Bosch

Així una persona que porta un llacet de color rosa té un significat de conscienciació sobre el càncer de mama. I segur que no li diuen res.

L'amic blaver

Em sembla bé que porten un llacet que representa la lluita contra el càncer o un de color vermell que representa la lluita contra la sida

Pep Amagat

No sé si peques d'ingenu o de superb. Mira que n'arribes a ser de toca-campanes, amic blaver. Els altres poden exercir la llibertat d'expressió posant-se el llacet del color que vulguen i a tu et sembla bé. En canvi, no t'agrada que em pose el de color groc perquè és símbol dels presos polítics. És clar, tu de seguida ho associes als presos catalans i per eixe motiu no t'agrada. Realment, ets del que no hi ha. Quines ganes de tocar els nassos. I si et diguera que també és un símbol de l'espina bífida, de seguida em diries que no t'ho creus. Escolta, primer em talles la llibertat d'expressió i segon, tot i que ets amic, no t'has preocupat de dir-me: Doncs que detinguen els qui et van atacar.

En Bosch

On estaven els policies espanyols per defensar-lo dels ultres? Quan ens defensaran d'eixos grups extremats? I si cal, detenir-los. Però, això... Això és improbable.

Pep Amagat

Qualsevol revolució que es vulga definir així té un símbol. El vermell és del comunisme; el lila del feminisme; el taronja, ucraïnès, o el verd, iranià.

En Bosch *(Parla amb els braços ben oberts)*

On està la llibertat? Si Pep es vol posar un llacet groc, ha de poder fer-ho sense que li ho boicotegen feixistes molt organitzats, alguns dels quals es dediquen a trolejar llaços grocs.

Demanen més orxates. Miren els mòbils mentre arriben.

Pau i bé

Joan Guerola

Fa més qui vol que qui pot (48) Disbarats, a muntons

- 14 juliol 2018 01:00h

Salutacions

Els tres amics sopen al costat d'una llimera en la terrassa de la casa rural del poble. Adés encara feia molta basca i el sol ha endongat un bon dia de calor; ara ja s'està millor. Els tres amics se senten molt a gust pel sopar, pel tracte i pel lloc amb vista a la serralada del Benicadell. Se senten les rialles i la xerrameca dels altres clients.

L'amic blaver

Bosch, ens has triat un lloc acollidor en el poble d'on eren els teus avis.

En Bosch

(Inclina el cap una miqueta a l'esquerra)

Heu pogut aparcar bé el cotxe? Suppose que no heu tingut cap problema.

L'amic blaver

Cap problema. Sí, s'està molt bé. Sense la contaminació i sense els sorolls de la ciutat. La qualitat de vida augmenta.

En Bosch

Tot i això, els pobles es queden buits, perden habitants. A aquest pas, estan per desaparèixer. Aquest poble en tenia vuit-cents quan vivia l'avi, i ara amb prou feines arriba a quatre-cents.

(Es van entaular en la seua corresponent tertúlia en què explicaven anècdotes i fets recurrents)

Pep Amagat

(Amb somriures francs)

Sense anar més lluny, ton pare i ta mare se'n van anar a la capital on tu vas néixer i el mateix que em va passar a mi.

En Bosch

I la casa dels avis ha quedat tancada, com moltes d'altres en el carrer. Desgraciadament, la gent se n'ha d'anar guanyar-se la pataqueta.

L'amic blaver

Encara sort per a tu, ja que, si vols, tens un lloc on poder anar els caps de setmana i en vacances sempre tens un lloc.

Pep Amagat

Se'ns ha acabat el vi. En demanen una altra ampolla? Per mi sí.

En Bosch

Sí, home, i tant. El mateix, no? Nosaltres bevem amb gots de vidre però abans bevien amb el porró, segur que tu, amic blaver, no ho recordes?

(Ell crida la cambrera i demana una ampolla de Cabernet Sauvignon)

De totes maneres us he de contar quelcom trist.

L'amic blaver

Que t'ha passat alguna cosa en la casa, que tens humitat, que t'han entrat a robar?

En Bosch

Sí, això és una cosa que ha augmentat. Ara no es pot deixar la clau al pany com era costum. El que ha passat és que he anat a uns bancalets que tenia l'avi; res, xe, només són dues taules que estan ermes, he mirat cap a llevant i a l'altre costat del barranc hi havia una casa de camp anomenada La Punta i una gran extensió de terres al seu voltant. Doncs, bé, m'he quedat de pedra en veure que estava la casa enderrocada i les terres ermes.

Pep Amagat

(Es prem el nas)

M'imagina que no treballen els bancals perquè no guanyen ni un gallet, que es deia abans.

En Bosch

Pitjor encara, en perden. Aquesta finca fou comprada per uns inversors per a muntar un PAI. Era l'època del *boom* immobiliari i els governs del signe polític que fóra promovien aquestes actuacions per les ganes de guanyar diners a cabassos. Volien construir més de cent habitatges i es parlava de fer un camp de golf. Els llauradors se'n fotien i deien: "No sé d'on collons han de treure l'aigua".

Pep Amagat

I qui havia d'anar a jugar a golf i a viure-hi?

En Bosch

Alemanys i anglesos. Però els únics anglesos que han vingut són els que han comprat cases del poble perquè he sentit dir que no volen la costa. Acostumen a vindre de vacances, tret de dues famílies que viuen fixes ací.

L'amic blaver

Això del *boom* immobiliari va ser beneficiós per a poca gent.

Pep Amagat

Era un avantatge per al capitalisme salvatge. Els inversors volien treure el màxim rendiment.

En Bosch

(Ell el mira entre els ulls i la boca)

Home, als propietaris d'eixa finca els van comprar els bancals i no els va semblar malament, ja que van fer seus uns diners al moment. Els promotors potser creien que la rendibilitat no era roïna. Però, com ja he dit, la gent del poble ja veia que això era una inversió mal calculada perquè feia feredat voler construir en el poble cent o dos-cent habitatges.

Pep Amagat

(Ajunta les puntes dels dits de les dues mans cap amunt)

Ho van exagerar molt i molt. En aquest poble cent habitatges, en el del costat cinc-centes cases. Anem anant, quina dèria de voler construir! Semblava que en cada poble s'haguera de fer un PAI. Quin desgavell, fotre! Sé d'un poble on uns constructors d'allí mateix volien construir set-centes casetes i un camp de golf i eixe projecte va dividir el poble entre els que estaven a favor perquè pensaven que donaria feina i els que estaven en contra perquè destruiria el paisatge i l'agricultura i perquè portaria problemes de convivència. Es comenta que els promotors van rebre amenaces sobre matar els seus fills. Al final, els constructors se'n van tornar arrere. I quina sort van tindre: hauria estat la seua ruïna perquè s'haurien quedat a mig construir i no hi hauria anat ningú.

Pep Amagat

Bosch, i ara de qui són les terres i la casa de la Punta?

En Bosch

Es diu que són del banc. Estan erms i la casa esfondrada. M'ha afligit.

En acabant de les postres, el professor Joan Olivares, físic i astrònom, fa explicacions sobre les constel·lacions des de la terrassa de Ca les Senyorettes. Els tres amics no s'esperaven sentir a parlar de la Via Làctia i la situació de Júpiter, Saturn, Mart i Sagitari.

Tots tres se'n van anar satisfets amb escriure.

Pau i bé

Joan Guerola

Fa més qui vol que qui pot (49).

Perfils genètics (part 1)

21 juliol 2018 01:00h

En Bosch

(Inclina una miqueta el cap)

Ei, sabíeu que al meu germà li faran un frotis bucal?

Pep Amagat

Ah, deu ser per això que no ve de vacances. Volia parlar del procés d'independència.

L'amic blaver

Ecs, que és això! Xe! Què li ha passat al pobre xicon?

En Bosch

Vinga! No em digues que no ho has sentit mai? És clar, com que tu no tens problemes...

L'amic blaver

Oh, i tant! Naturalment que tinc problemes de salut, com tot el món, tu diràs!

Pep Amagat

(Assegut d'una manera natural i atenta amb mans i peus separats)

Deixa de tocar els ous i no t'emboliques que t'agrada fer-ho massa cerimoniós. Va, anem al gra, què li passa al teu germà? És un compatriota independentista com jo.

L'amic blaver

Que ha agarrat una malaltia greu? Clar, com que hi ha a muntó d'immigració i la gent va a bacs, sobretot de l'Àfrica, apareixen malalties noves i ja se sap.

En Bosch

(Inclina el cap una miqueta a l'esquerra)

Ets més bord que la canyota, amic blaver. Segur que n'heu sentit parlar. Que no us vaig dir que...

L'amic blaver

(El talla. Vinga, solta el pap i no crees ansietat)

Que no ens vas dir què?

Pep Amagat

(Es grata darrere l'orella)

Ep, deixa'l parlar si no, no sabrem què és el que ens vol dir sobre el seu germà.

En Bosch

Doncs que han de veure si té alguna malaltia relacionada amb un tir.

(En eixos instants els altres dos s'horroritzen i queden en silenci. S'imaginen coses horribles. No podia ser que un xicon llicenciat i professor haguera matat una dona o un home ni tampoc que ell haguera disparat algú. Que haguera fet servir la culata d'un rifle per esclatar-la en tota la galta d'algú.)

No, no ho enteneu.

Pep Amagat

(Repica els dits contra la taula)

Ausades que ets cabut. Si parlaves clar d'una volta segur que no ens imaginàriem coses rares.

En Bosch

No, no ho enteneu.

L'amic blaver

(Assegut en una manera còmoda)

Llavors què li ha passat al teu germà i per què li han de fer un frotis bucal?

En Bosch

(Es toca el pit amb la mà esquerra mentre explica)

El tio d'ell i meu és el que va morir. Sí, en la Guerra Civil. El teníem per desaparegut. El meu germà el va buscar mitjançant la Generalitat catalana, ja sabeu que ell viu prop de Figueres. Va passar un temps. De sobte, un dia va rebre una notificació en un email. L'informaven que l'havien trobat. Em va dir que li va vindre un calfred. Quan m'ho va explicar jo, tot i no saber qui era, no vaig respondre amb la més absoluta indiferència. La veritat és que també em vaig esborronar. Les coses hi van quedar com tal, ja que després de la notícia se'm va allunyar la qüestió de la Guerra Civil.

Pep Amagat

(Incisiu i contundent s'alça de la cadira)

I què hi té a veure el frotis bucal amb tot això que has dit?

(Continuarà)

Pau i bé

Joan Guerola

Fa més qui vol que qui pot (50)

Perfils genètics (part 2)

28 juliol 2018 01:00h

...com deia Pep

Pep Amagat

(Incisiu i contundent)

I què hi té a veure el frotis bucal amb tot això que has dit?

En Bosch

Doncs, que volen descobrir si hi ha parentesc. Volen fer una identificació genètica de persones desaparegudes durant la Guerra Civil. En aquest cas, ell i son tio. La prova és gratuïta i indolora.

Pep Amagat

Alça les celles

I si hi ha coincidència, què passarà?

En Bosch

Diu sense amagar informació alhora que es toca el pit amb la mà esquerra

Doncs, que posaran les restes a la disposició d'ell i de la meua família per donar el destí definitiu del familiar.

Pep Amagat

Els altres dos l'escolten amb atenció

És just. Tanmateix, no aprenem dels que van patir la guerra. Sembla que hàgem nascut estrellats, ja que ara tornem a estar sota el poder dels franquistes *light* del PP i dels

agressius Ciutadans, que d'això no tenen ni el nom. Fan de nosaltres el que volen i, com que la gent no aprèn, prompte podríem tornar a ser-hi. No escarmentem.

En Bosch

Mira Pep d'una manera directa

Sí, Pep. I no sabem apreciar el valor dels familiars, també de les coses, fins que les hem perdut. Seguim entropessant en la pedra de sempre.

L'amic blaver

Tot el que contes, Bosch, està molt bé alhora que és molt trist. És veritat que els governs successius del PP només han posat entrebancs per a obstaculitzar la investigació dels morts i desapareguts en la guerra i la dictadura.

En Bosch

El meu germà diu que creu que allà volen crear una base de dades pel futur encreuament amb nous perfils genètics que s'aniran extraient de les restes exhumades.

Pep Amagat

Amb escepticisme

Mentrestant, ací no fem res. El govern del PP ni ha fet res ni ha deixat fer res en el tema. Simplement, res. Quina barra! El nou govern eixint de les passades eleccions em sembla que tampoc està fent res.

En Bosch

Vols dir? Compte amb eixe tipus d'afirmacions. Un dels departaments de la Conselleria de Justícia, dirigit per Ferran Puchades, hi està treballant. Es diu Memòria Democràtica i treballa amb desapareguts i amb enterrats en fosses des de l'any 1931 a 1978.

Pep Amagat

No em negaràs que estem a les beceroles. O encara no s'ha fet res o s'ha fet molt poc. Estic d'acord que els del PP no han permès treballar en la qüestió. Els de dalt nostre estan molt avançats, estan a anys llum.

L'amic blaver

Tu sempre amb la teua obsessió per ells. Hala! Vés-te'n cap allà i solucionat.

Pep Amagat

Que vols que me'n vaja, dius? D'això res! Si més no, fins que no hi haja independència.

En Bosch

Ací s'ha fet una llei. L'altre gran problema és que no hi ha diners.

Movent el cap de costat a costat

I això és imputable al PP, que va gastar més del compte. Des de la diputació se subvenciona per l'obertura de fosses com les de Paterna.

Pep Amagat

Els franquistes van matar molta gent a aquesta població.

En Bosch

Va ser horrible. En la societat civil també s'han creat algunes associacions i col·lectius però sembla que són pocs membres en cadascuna d'elles. Com acostuma a passar per ací, prompte s'han creat capelletes.

Pep Amagat

No em digues que en eixa activitat també hi ha envegetes i ganes de mantenir ben amagades les coses que jo descobrisc i no compartir-ho amb les altres associacions. Per què no aprenen a socialitzar la cultura i els descobriments?

En Bosch

Tu no tens familiars desapareguts de la guerra i de la dictadura, amic blaver?

L'amic blaver

Que jo sàpiga, no! De totes maneres, els franquistes van matar però la CNT AIT també va matar algun rector tot i que era nacionalista valencià i ho feia bé ajudant necessitats, sense haver intervingut en la guerra per a res. Eliminem tot ressentiment, malvolença i odi.

En Bosch

Amb els braços una miqueta oberts

És un gran deute amb les víctimes del franquisme. S'han de fer les exhumacions que calga i contactar amb familiars o associacions.

Pau i bé

Joan Guerola

Fa més qui vol que qui pot (51)

Que verda era la vall

4 agost 2018 01:00h

Reflexions d'en Bosch:

Conillets que boten, corren i juguen amb alegria pels bancals. Que bé, sense amenaces. No hi ha caçadors que els maten. N'han matat molts però es reproduïxen bona cosa i de pressa. Campe qui puga, tot és per a ells. Menjar, dius? Tot el que vulguen! Tenen un pessebre immillorable per afartar-se, acabar-se'l? Ca, home, no se l'acabaran. Mengem amb llibertat sense que els destorben, un quemenjar amb varietat i qualitat. Ah, els que volen un pessebre excel·lent boten per damunt de les tanques metàl·liques o entren per sota i poden menjar bajoques, faves, pèsols perquè els agrada tant eixa saba sucosa i tendreta. Ara sí que m'heu boixat, deuen dir-se els llauradors. Un futur negre per a ells, tu diràs.

Mengeu bona cosa fins a afartar-vos! Ep, consumeixen sense pagar; quin gust, fotre!

Sí, hi ha conills a mansalva; xe, per a parar un tren. Encara més, no sols hi ha conills, també hi corren senglars, esquiroles i d'altres i d'altres. En definitiva, que s'han fet els amos. Si la brossa dels bancals erms no els apanya, com ja hem dit, busquen queviures més exquisits per satisfer el seu apetit devorador. Per això mosseguen soques de qualsevol arbre fruïter o branques podades com les d'oliveres o albercoquers; això per dir alguns casos. Eixos depredadors superen amb facilitat els obstacles i entrebancs que els posen. Quan els cal, s'agimponen per a fer les necessitats allà on volen, cap problema. La seua llar és ampla i extensa. La fortor de les fallegues no se sent, tampoc les cobreixen de terra com fan els gossos. D'això res!

Tampoc oblidem les serrades de teulats, estornells o abellerols que piquen raïm o olives. De totes maneres, podem dir que és com un jardí pels turistes: que verda era la meua vall!

Animalets pels xiquets, esportistes fent *running* pels camins asfaltats al vespre o a poqueta nit en l'estiu, persones majors que ixen a passejar. Un món ideal pels turistes; de moment, sols han vingut unes quantes famílies angleses. Ara com ara, vindria a ser un paradís de secà, atès que només podrien anar a la piscina. El somni que portarien la platja al poble es va esvaïr de pressa. Sí, allò que va dir un senyor, si no vaig errat. Ja pots contar que la portarien, anàveu ben aviats. Tampoc no cal, està a un tir de pedra i millor pels que sospirem per una tranquil·litat, lluny de l'atabalament de les platges massives.

No calia una urbanització ni eixos esforços per construir 200 habitatges, els qui vulguen cases buides, al poble hi ha un muntó, no se les acabaran. A més, prompte veurem conills campar i acatxorrar-se en companyia de gats i gossos pels carrers del poble. De moment, no han gosat, però compte que són als afores, prop de les capterres. Els vilatans els hauran d'aüixar com si foren mosques.

Per als turistes seria magnífic la llibertat d'animalets, el clima càlid, amb pocs dies de pluja, nivell de vida baix, amb productes més barats que en les ciutats. Fantàstic.

Inseguretats en els bancals per una sèrie d'amenaces animals i, quan no, animals de dues potes que ausades que furten. En acabant, tens bona cosa d'inseguretats a casa. Això que quan entres a casa i trobes els lladres asseguts prenent una cervesa esperant la teua arribada i tu, de l'espant, t'has de baixar els pantalons, els has de donar el que et demanen sota amenaça que et foten un gec de garrotades i et deixen matxucat i estabornit a terra. O que t'arranquen la reixa d'alguna finestra en qualsevol moment de la nit, t'amenacen amb pistoles i rifles i acaben per robar-te el que volen.

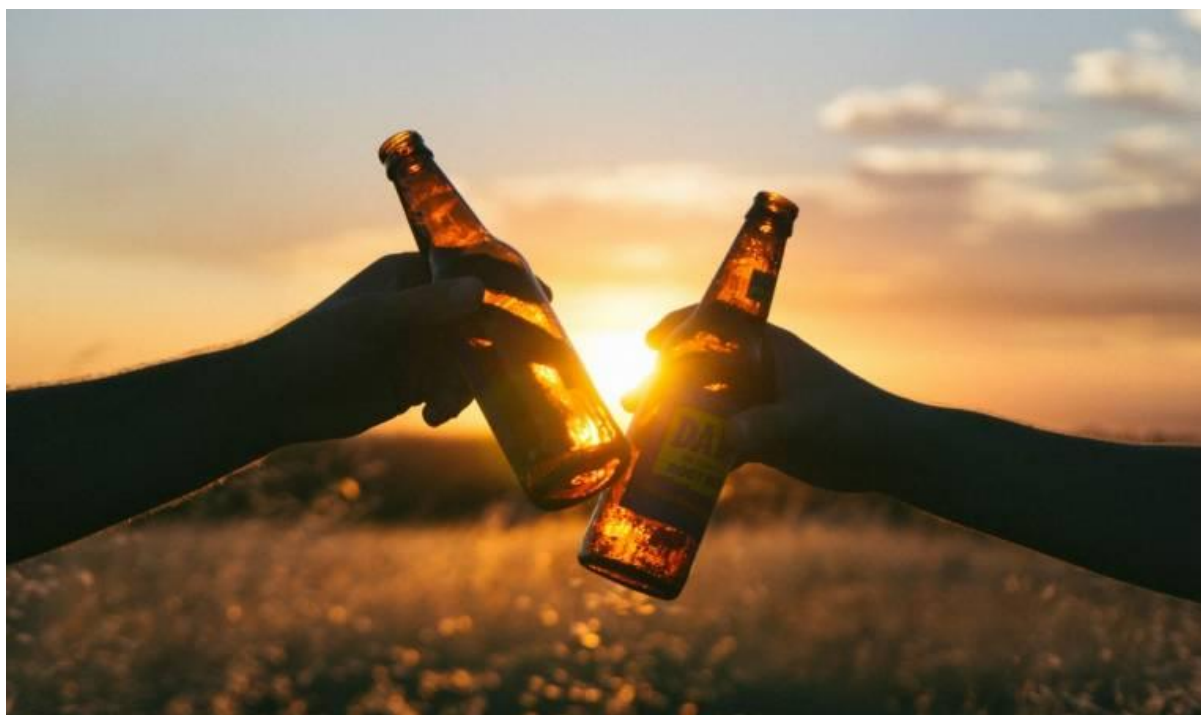
Sap greu i dol l'apatia i la falta d'interès de l'administració envers els llauradors, sempre a l'últim esgló.

Pau i bé

Joan Guerola

Fa més qui vol que qui pot (52) Un horari anàrquic

11 agost 2018 01:00h

Els tres amics estan en la terrassa d'un bar del poble. Prenen cervesa en un dia calorós d'agost. Els llauradors no estan pels bancals a eixes hores.

Pep Amagat

Amb una mirada directa als altres dos

Afortunat és el que pot portar una vida anàrquica que li permet treballar molt avui i un altre dia, si no li ve de gust fer-ho, treballa dues horetes i se'n va al casino a jugar al truc, al subhastat o la brisca.

L'amic blaver

Per l'amor de Déu no córregues tant! Això són comptats el que ho poden fer.

Pep Amagat

Xe, tu saps el que és estar al casino, xerrar amb els amics i dir un grapat d'animalades i soltar quatre rialles.

L'amic blaver

Ep! La majoria de la gent va a toc de rellotge i està controlada per horaris que han de complir estrictament.

Passa per la vorera una dona carregada d'anys que camina recolzada en un caminador.

En Bosch

Que estava amb la boca tancada i els llavis units, comença a parlar

De sobra que ho sabem com ho hem de fer i com n'estem de controlats. Ara encara més fins i tot.

Pep Amagat

Amb la mirada directa intenta fer acostament visual amb els altres

El que us dic no té preu. Us ho explicaré com m'estiguera passant a mi...

I si en una ocasió estic treballant i em ve de gust veure ploure, doncs m'assec i ho faig. O si en una altra ocasió m'encabote que en tal lloc de la serra hi ha un rodal d'esclata-sangs, doncs deixo de treballar i hi vaig a buscar-los. Els esclata-sangs són barats d'agarrar.

Per a mi els diners no valen per a res.

L'amic blaver

Au, va. Eixe tipus de persones, diria jo, no existeixen a hores d'ara. La gent vol guanyar diners per satisfer els capricis de viatjar, d'anar de restaurant i de tindre un cotxe o allò que cadascú li plaga. Treballant quan a un li rote no es guanyen diners.

Pep Amagat

N'hi havia un que li deien el tio Sabater que alfarrassava bancals de raïm de taula i, si calia, alfarrassava un tros de serra on s'havia de fer una tala de pins per a fusta. Ell tancava tractes amb el propietari en el casino fent el vermut.

L'amic blaver

Inclina el cap envers l'esquerra

Ara tot es fa amb màquines. El tio Sabater eixe segur que s'enganyava a favor del comprador a qui representava. És difícil fer-ho a ull.

Pep Amagat

Segueix explicant

Quan alfarrassava el raïm es passejava pel bancal fixant-se en la collita que hi havia a cada cep, es treia de la butxaca un trosset de paper per a fer quatre operacions. En acabat, presentava un preu de compra i no rebaixava, llavors corresponia al venedor de la collita d'acceptar-la o no.

En Bosch

Aguantant la barbata amb el puny tancat i posant molta atenció

I se les feia amb el tros de bosc?

Pep Amagat

Palmes de les mans cap a dalt mentre explica

Es fixava en l'alçada i el diàmetre de cada pi. Després feia un recorregut pel terreny supose que contava el total de pins.

L'amic blaver

Hui en dia, la taronja, per exemple, es pesa en bàscules.

En Bosch

És clar, els temps canvien. Tot el món creu que per a millor. Vés a saber si algun dia els mòbils faran un càlcul aproximat, inclús exacte, del pes de raïm que deu haver en un bancal.

Pep Amagat

Abaixa una miqueta el to de veu

Una altra figura d'abans eren els 'Cabaleros', que feien de testimoni en la venda de barcelles de gra de manera que els mitgers no enganyaren els amos.

En Bosch

Si ens fixem, aquests protegien els interessos dels amos, els alfarrassadors sempre feien tractes tirant a la baixa; en definitiva, a favor dels amos que representaven. Sempre el mateix: a favor del poderós.

L'amic blaver

Preferisc el món d'ara que és més igualitari, si més no, aparentment.

Pep Amagat

Vinga, demanem una altra ronda. Hem passat dels 'Cabaleros' i els mitgers a l'autònom que té un horari anàrquic i que el que vol i com vol. És el que més m'agrada.

Pau i bé

Joan Gueralda

Fa més qui vol que qui pot (53)

La jubilació i, en acabant, què?

18 agost 2018 01:00h

Estan asseguts sota una pineda buscant una miqueta d'airús en un dia calitjós de primers d'agost.

L'amic blaver

Tors inclinat una miqueta endavant.

Les vacances passen de pressa, molt de pressa. Tant de bo pogués quedar-me espatarrat en aquesta gandula sota un pi. Ah, i sentint Joan Baez, la qual em porta molta pau i calfreds en algunes cançons com *North Country Blues*. No tornar a la feina i suportar eixes reunions àrides i discussions estúpides que sovint no aprofiten. Si pogués jubilar-me!

Pep Amagat

Com és que t'agraden cantants com aquesta de fa tants i tants anys? Increïble, no m'ho puc creure.

L'amic blaver

Es desconnecta els auriculars

És clar, tu només escoltes quatre o cinc grups i cantants en català. Aquesta cantant té la veu més dolça i pacífica que puga existir en el món.

En Bosch

Estic d'acord, amic Blaver, és preciosa tot i que ja té els seus anys...

L'amic blaver

El talla

Això no li fa res. És una dolça que dona pau.

Pep Amagat

Es rasca el lòbul de l'orella

És clar, tu ara et decantes cap a la meditació i el ioga, les respiracions i tot això. Està bé. Potser eixa cantant també aporte el benestar i la calma de la qual en parles. Per això dius que estaries bé sense treballar i amb aquesta calma i tranquil·litat. Ah caram, bandoler!

L'amic blaver

Doncs, sí. Més o menys com un jubilat. Tant de bo ens la donaren ja la jubilació.

Pep Amagat

Ho veus. Només donen la jubilació quan hom té una tafarrada d'anys i està per a pocs trets. Quan estiga jubilat tindrà un problema que igual no sabré que fer. A tu que t'ha donat per filosofies orientals, què m'aconselles, amic blaver?

L'amic blaver

És quelcom que no m'he plantejat encara però és cert que quan deixes de treballar com hi has fet durant anys, has de pensar: i ara què caram puc fer? Tractaria de no quedar-me a casa mirant la tele. Jo tinc clar que, si més no, llegiria coses sobre budisme, sobre tècniques orientals de diverses activitats com ara ioga. Taitxí, no n'he practicat mai, per tant, quedaria fora.

En Bosch

Sé de gent del poble, llauradors sobretot, que després de la jubilació treballen més que abans d'estar-ho. La pregunta és què poden fer els llauradors jubilats?

Pep Amagat

Hòstia, tio, un muntó de coses. Quines? Viatjar, per exemple.

En Bosch

Es posa les mans al cap.

Calla i no digues més animalades! La seua pensió de merda no dona ni per anar d'ací a Xàtiva. Una pensió així dona per passar el mes i prou, si arribes. És que ells no només no tenen diners per fer-ho sinó que no saben anar enlloc. No estan habituats i se senten acovardits. No he dit inútils, eh? Els falta, potser, destresa per eixir-se'n endavant.

Pep Amagat

I no tenen això del lmserso, crec que es diu.

En Bosch

Però només poden accedir a algun viatge a les mil. Els ho has de donar tot fet. Podrien llegir novel·les però no acostumats i és cosa rara si es compren un llibre, per sort poden anar a la biblioteca però tampoc, ja que és difícil canviar rutines establertes de fa anys i que s'han quedat fixades i, alguna volta, rovellades.

Pep Amagat

Ausades que ho tenen magre, xicon! La mare que va, que se'ls ajude! Tota la vida treballant i ara va i no en poder gaudir. Que té collons la cosa, eh?

En Bosch

I per a no estar tot el sant dia per casa se'n van als bancals i punt. L'altre dia hi havia un que deia: la dona i jo ho tenim tot dit i tot el que em pot caure, siestic per casa, és algun renegó. Tant per tant, a fer la mà, me'n vaig als bancals i m'entretinc. Tampoc pot un estar al casino jugant al dòmino o al truc.

L'amic blaver

A mi em sembla que una vegada jublada, una persona hauria d'aprendre a assaborir els anys i no malgastar els que li queden.

Pep Amagat

Es toca el pit amb la mà esquerra.

Enhorabona, Blaver, açò que acabes de dir està de collons, de ben dit. Algun dia m'ajudaràs a aprendre'n. Ara per ara, descansa i gaudeix de Joan Baez que la setmana que ve, ja saps, a treballar, comprens?

L'amic blaver

Quin remei, no?

Pau i bé

Joan Guerola

**Fa més qui vol que qui pot (54) Traca
final**

25 agost 2018 01:00h

En Bosch

Cordaes, cercaviles de la banda, orquestres, misses solemnes...

Tallant-lo

Pep Amagat

Com deia Raimon "en misses solemnes no he cregut mai". Més aïnes, al contrari.

En Bosch

Es toca el canell de l'altre braç.

T'enganyes. Raimon deia "en frases solemnes no he cregut mai". Seguisc el que estava dient... Jocs infantils, teatre, tot passa més de pressa que les eixides d'un coet de cordà; recollons, sembla mentida. O com les vacances. Els fets de la vida s'esmunyen de les mans com anguiles.

L'amic blaver

Xe, aguarda, açò que dius té diferents interpretacions atenent l'esperit de cadascú, ja que si vius els moments de manera intensa, no et queden sensacions negatives del pas del temps.

En Bosch

No em negaràs que el temps no vola i que les vacances et semblen curtes, però si tu mateixes deies que tant de bo pogueres jubilar-te per tenir tot el temps del món.

L'amic blaver

Potser, però, Bosch, tu vas anar a la processó? A que no, veritat?

En Bosch

No hi vaig ser però vaig veure passar el sant, les andes del qual eren portades per voluntaris, quan passava per davant de les portes del casino.

Pep Amagat

Doncs, el quedaràs ací baix i no aniràs al cel. Un home diu que s'està més bé ací que dalt.

Pep es queda mirant l'amic Blaver als ulls i li diu:

Xe, amic Blaver, que n'ha sigut de la teua ideologia blavera? I dels teus vots al PP? No tens res a veure amb els imputats, acusats o del que siga. Però quasi cap a la presó, ah, no, xe, espera que Zaplana sí que està. El Cary Grant de la política valenciana ha acabat malament, però de la resta quasi ningú hi entra. També estan els qui moren pel camí perquè potser el pes de la seua culpa és massa gran.

L'amic blaver

El mira amb ràbia perquè li han fet nosa eixes paraules.

Compte, Pep, ets com una quebrassa en la mà. De veritat que ets un satisfet perquè fots una pedrada i quedes tan tranquil.

Pep Amagat

El que passa és que això dels *peperos* és anar colant gols a la gent. Tot el que li doneu, la gent ho accepta i ja està. En canvi, amb gent com jo, heu pegat en pedra. El que no suporta és, en la tele À Punt i en l'altra premsa, que sempre estiguen dient Comunitat Valenciana. Em fot prou.

L'amic blaver

Es toca amb una mà darrere del clatell.

Ei, i com li han de dir?

Pep Amagat

Mandíbula tancada, coll tens i celles arrufades.

Li han de dir País Valencià, que és el seu nom vertader. Qui se sent identificat amb això de Comunitat Valenciana? És un nom fictici, sense identitat, que no representa ningú. Nom que es van treure de la màniga els de la UCD, fa anys. A mi no em representa i prou.

En Bosch

Una cosa sí que és certa i és que els del PP, estant tants anys al poder, han tingut i han alimentat qualsevol assumpte, per xicotet que siga, per a crear *condumio* i així apanyar-se-les per a treure'n profit en vots. Quan no tenien res a polemitzar recorrien a fer front a l'anticatalanisme i així menejaven la gent com els interessava.

Pep Amagat

Mirant l'amic Blaver.

Ausades que el varen fer servir per a crear i espantar els fantasmes que ells mateixos s'inventaven. Au, amic Blaver, deixa-ho córrer, tu ja ets una persona més tractable.

Ara els més fatxes són els històrics de Ciutadans.

Pau i bé

Joan Guerola

Fa més qui vol que qui pot (55)

Tenen de sobra

1 setembre 2018 01:00h

En Bosch

Ara on peguem? No vull tornar a la feina a hora horada tot i que ens queden uns dies de vacances, no gaires.

L'amic blaver

Què podem fer? Mentre ho pensem, podríem enraonar del que vulgueu tret del procés català.

Pep Amagat

Però què dius ara! La causa catalana no és un concepte fred com tu sovint o a tothora ho interpretes. És la causa d'una part molt gran de tot un poble. Poca broma, eh! Tu creus que és normal i democràtic tancar en la presó un govern elegit democràticament.

L'amic blaver

Es van saltar la llei.

Pep Amagat

La voluntat del poble és la llei més forta i universal. Tot de manera pacífica. Al revés que els de Ciutadans que atien la llenya per fer de Catalunya un nou Ulster. Estimat amic Blaver, obriràs els ulls de hui endavant?

En Bosch

Es rasca

Canviem de tema. I què us sembla la cadena de televisió À Punt?

Pep Amagat

Alça les palmes de les mans cap dalt.

A mi m'agrada perquè és amb una sola llengua. Tanmateix, em fa nosa la pronunciació apitxada. Cada moment la /che/ l'acabe avorrint. 'El chuoar chinés achucha el chuoar contrari en mich del terreny de choc!', sentir això em destorba perquè eixa cacofonia és horrible.

Haurien de polir el fet que hi haja tanta pronunciació apitxada.

L'amic blaver

Tot ho veus malament. Sí, ja sóc conscient que has dit que t'agrada però a tot trobes tecles.

En Bosch

Alça i abaixa els braços amb calma. L'amic Blaver i Pep l'escolten amb els punys de les mans esquerreres per a recolzar-los les barbetes i amb el cap lleugerament a l'esquerra.

En canvi, la gent del poble no troba tecles a res. L'altre dia vaig assistir a una reunió d'homes majors asseguts a la fresca i vaig quedar parat de la passió que hi posen a defensar els seus punts de vista. N'hi havia un que li diuen el tio Mosca que deia en eixa reunió:

—Cagon la puta, us ho he dit mil voltes. Els matrimonis tenen pocs fills, però en acabant els cobreixen de capricis a vessar.

Parla aixecant el to de veu.

—Xe, que vols dir? —va preguntar un altre.

—Doncs, molt fàcil —va contestar el tio Mosca dret i amb les mans darrere l'esquena— que abans els matrimonis tenien molts xiquets, que no tenien quasi de res i se n'anaven a córrer l'andola espavilant-se sols i els criaven sense tants miraments. En canvi, ara, els matrimonis en tenen un o dos de fills als quals no els falta de res.

A mi, els pares em va educar amb unes poques normes com ara aprendre a fer salutacions (bon dia, bona nit, bona vesprada —per cert, els d'ara són com els gossos que els miren i no et diuen res—) i també aprendre a respectar els pares i avis i tractar la gent de vostè i a prendre a creure i prou —hui en dia són més descreguts que l'hòstia i més desvergonyits que una mona—. Jo de coneixements escolars no en tinc, ja que no hi vaig anar a l'escola. D'adolescent, vaig aprendre a llegir una miqueta i les quatre regles bàsiques, i au! Anava a escola de nit amb un mestre que era més terròs que jo i després d'estar derringlat de la feina pels bancals. Vaig veure que aprenia de pressa... Si haguera estudiat, m'hauria tret els estudis en no res.

—Això no se sap si no es prova. És possible que ho hagueres tret però no se sap segur. De totes maneres, encara ets a temps d'estudiar —li va apuntar un altre del grup.

—Estudiar ara? Ca, home!

—Com dius que ets sabut.

—Atén, sóc sabut per al poc que vaig estudiar, comprens? —va dir alhora que es va sentir algú del grup que va dir 'Nyas, coca!'

Els altres del grup estan asseguts amb el cos una miqueta inclinat cap avant i mirant-lo a la cara. El tio Mosca se sent el rei de l'hemisferi.

—Fins i tot pots anar a la universitat per a majors de 60 anys. Ara els majors poden entrar a la universitat i l'Estat els ajuda —li va comentar un altre.

—Compte, sols he dit que, per al que he estudiat, sóc sabut. Em té igual el que penseu. Jo crec que l'Estat no en traurà cap rendiment de la inversió ajudant als majors de 60 anys. I això és tirar els diners.

—Te n'hauries d'anar a la capital.

—Redéu, a la capital, ni boig! Abans, quan anàvem del poble a València, ens menystenien dient-nos 'Esos pueblerinos ya estan aquí!'. Comprenc que el castellà és una llengua superior al valencià. El valencià no és cap idioma mentre que el castellà sí que ho és, i de prestigi mundial. Però és que els de Madrid contestaven, quan anaven els de València a Madrid, dient: 'ja estan ací els de províncies'.

—Xe, com que el català-valencià no és un idioma! És parlat per menys població però és igual al castellà.

—Recollons, no veieu que el castellà és una de les llengües més parlades i importants del món. Com el pots comparar amb el català-valencià!

—En anar a casa li preguntaré al xicon.

—No sigues tòfol, pregunta-ho a qui vulgues. Mireu —tornava a insistir— hui en dia, 'cagon' l'hòstia, la gent té diners de sobra; però que no ho veieu, collons, ja us he dit que els matrimonis només tenen un o dos fills i, si això és així, no és perquè no tinguen diners, simplement és perquè no volen obligacions. Ah, i els xiquets, de seguida, amb mòbils a les mans d'ençà que es fan uns xavals. I de festa en festa i beuen el que volen. I de cotxes? —s'acolorava— Mireu, mireu, vosaltres mateixos, veureu si n'hi ha de vehicles, recollons. L'altre dia un es queixava que no podia aparcar al pàrquing de l'hospital de Gandia i que s'havia d'esperar que un eixira per posar el seu. Però, xe, si això ací també passa ja. No cal anar tan lluny per a veure que no hi ha on aparcar i això no és més que senyal de diners de sobra. Un del poble em va dir que la majoria de cotxes són models de gamma baixa. Jo li vaig dir que menys he tingut jo que no he tingut mai cotxe. Ara sí que m'has boixat.

—En els seus temps de jove no tenien res? —li pregunta un més jove.

—Només la bicicleta de casa. Passa que és molt presumida la gent d'ara. S'ha de lluir cotxe també, ja que hi ha cases que en tenen dos, un pel bancal i un de viatjar.

—La gent, si en té dos, els deu de necessitar —li matissa algú del grup.

De sobte el tio Mosca es queixa dels ossos.

—Estic ple d'alifacs.

S'asseu i calla una bona estona. Diu que ja ha xerrat massa.

Pep Amagat

Vaja qui un, el tio Mosca!

L'amic blaver

Bosch, deu haver estat interessant sentir la gent major debatre les seues coses.

Pau i bé

Joan Querola

Fa més qui vol que qui pot (56)

Mentiders compulsius

8 setembre 2018 01:00h

Amb les mans al mateix nivell pujant-les i baixant-les

En Bosch

Els polítics sovint menteixen...

Amic Blaver

Sovint o sempre? Digues-m'ho a mi, que vaig votar PP i vaig quedar ben escarmentat. Hipòcrites *cotxinos!*

Pep Amagat

Cap aixecat i barbeta amunt

Encara diria més! Els polítics menteixen i saben que els periodistes saben que ells menteixen.

En Bosch

Vaja colla de malparits i els altres també! Recordeu quan Rajoy deia: "Rita eres la mejor" o "Paco, yo siempre estaré detrás de ti". Només ell sabia què volia dir però els periodistes tenien l'obligació d'esbrinar alguna cosa per a saber per què ho deia.

Amic Blaver

Les mentides les deien a estall. El títol de mentiders compulsius se l'han guanyat a pols.

Pep Amagat

I el poble es creu tanta bola?

En Bosch

Fa gestos amb les mans mentre parla, li interessa ser clar.

En general sí. Gosaria dir que al poble, vull dir, al conjunt de la societat, deu haver-hi de tot. Prou gent passa d'ells. Una altra gent se'ls creu i són fidels a la línia del seu partit. Hi ha gent que diu que eixes persones que hi entren i es fan polítics és només perquè ataullen la

possibilitat de treure diners enmig de l'embolic polític. Alguns d'ells són rabosots i altres no passen de ser uns simples trompellots, i no vull dir noms.

Pep Amagat

Per eixe mal es moriren tots ara mateix.

Amic Blaver

Jo encara gosaria dir-la més grossa. A la gent li calen les mentides dels polítics. Les necessiten i no sabrien viure sense elles.

Pep Amagat

Matisa i els mira amb duresa.

Però, *cagon* l'hòstia, els periodistes han de preguntar en nom de la gent, no s'han d'arronsar. Els han de treure els papers bruts, les contradiccions i tot allò que calga. Han de ser una llapassa que se'ls enganxa i que fussa en la vida d'ells a la fi d'esbrinar el que calga.

En Bosch

El periodisme militant és un tipus de periodisme per al qual la veritat és sempre relativa, però sense igualar-la a la mentida. La seua ideologia es filtra per tot arreu i la visió de la realitat ha de passar pel seu sedàs. El diari Las Provincias és un exemple perfecte. Cap dels seus periodistes suppose que no té llibertat de pensament.

Pep Amagat

Un periodista ho té força difícil perquè puga ser ni tan sols aproximadament objectiu. Serveixen a qui més paga: des del govern al poder, des de partits polítics o des de grans *lobbies* econòmics. En el procés català el gir que han fet diaris com El País, que s'ha convertit en un diari reaccionari i poc objectiu. Segur que justifiquen les atrocitats de les forces de l'estat espanyol. La premsa de la caverna mediàtica és molt poderosa: intensa i extensa para anar adoctrinant els seus lectors i espectadors.

Amic Blaver

Contrau les pupil·les en el moment d'afirmar.

Però passa el mateix amb els diaris digitals que defensen la independència i la república catalana. Això de l'adoctrinament no passa aquí sinó a les aules.

Pep Amagat

Adopta una posició oberta alhora que alça els braços amunt amb confiança.

No és possible sentir el que sent. Com t'atreveixes a dir que no hi ha adoctrinament. Els adoctrinadors de la dreta inventen les frases que han de seguir des dels que tenen quelcom de poder, com ara els dirigents locals i provincials, fins als seguidors de base, en partits com ara PP i Ciutadans. I fan adoctrinament a tort i a dret.

Pau i bé

Joan Guerola

Fa més qui vol que qui pot (57) Engreixar polítics

15 setembre 2018 01:00h

Amb exaltació i amb sorpresa.

Amic Blaver

Xe, xicons, i la Santamaria plega veles.

Pep Amagat

Au, ja n'hem engreixat una altra. Si no en té prou, farà servir això de les portes giratòries. Conec un home major que saps què diu?

Amic Blaver

Ni idea. Vés a saber, dels teus coneguts podem esperar qualsevol animalada.

Pep Amagat

Doncs que, cada volta que hi ha president i ministres d'un govern nou, ell té la teoria que a engreixar-ne uns quants més. Vol dir que entren amb el que tenen però, quan se'n van, marxen amb diners a cabassos tret, és clar, dels implicats en els màsters com la ministra de Sanitat. No estic segur, però em sembla que és valenciana! Ara ja es parla també de la tesi doctoral del president del govern...

Amic Blaver

Dels pocs que es mantenen verges d'acusacions és Albert Rivera.

Pep Amagat

Estàs tu ben aviat, xicon. He llegit, no sé si és veritat, que "l'any 2015 Albert Rivera estava en possessió de dos màsters, un d'ells en una universitat dels Estats Units, a més d'un doctorat en Dret Constitucional i una llicenciatura en Dret. L'any 2016, el doctorat ja havia caigut de la seua biografia i el màster dels Estats Units s'havia reconvertit en un curs de Màrqueting Polític. Finalment, en l'actualitat, el seu currículum encara s'ha aprimat més i només és llicenciat en Dret."

En Bosch

Vaja, vaja, el Rivera! Em pense, Pep, que la teoria d'eixe home conegut teu comença a fallar perquè la qüestió del *mastergate* és una màquina de tombar polítics. Els presidents dels governs també són una miqueta curts, amb tants polítics que tenen al partit, mira que són collons anar a triar els que han fet els màsters d'una manera irregular. El que es va

treballar molt el màster va ser el meu germà. M'ha contat que té un alumne que el procés català l'ha afectat, motiu pel qual el seu rendiment escolar ha empitjorat. Els pares que no sé d'on són, potser andalusos, aragonesos o valencians, no suporten l'independentisme.

Pep Amagat

El que li deu haver afectat al pobre xaval és l'actitud i els comentaris dels pares i no pas el procés.

Amic Blaver

És que a Catalunya es fan actes independentistes que segur que es paguen amb diners públics, amb diners de tots els espanyols.

En Bosch

Ostres, Amic Blaver, la teua manera de parlar em torna a recordar al PP.

Amic Blaver

Tot pot passar. I és que el procés no porta res de bo. Ho haurien de deixar córrer ja perquè no en trauran res els catalans.

En Bosch

I què faries tu dels que estan en la presó? El més normal és que els deixen en llibertat. Mira com els del PP entren poques vegades o si entren, prompte n'ixen.

Pep Amagat

On pretens anar amb les teues teories unionistes, Amic Blaver?

Amic Blaver

(el mira als ulls)

Enlloc. Només que hi haja pau...

Pep Amagat

Pau..., en un estat repressor. T'ho diré en una frase que potser entens: Morta la cuca, mort el verí; això és el que voldrien els unionistes. Ja veuràs com en la manifestació de demà dia onze hi ha a la vora d'un milió de persones.

Amic Blaver

Tu no aniràs, a que no, Pep?

Pep Amagat

(A continuació ell torna a parlar alçant les celles)

I tant que sí. Ja m'estic preparant les coses per a anar-me'n. Ei, i el viatge i tot ho pague jo. Vaig sense cap ajuda d'organisme: això ho pague jo. Sàpigues-ho, aniré al tram d'espai valencià.

Per acabar jo li diria al meu conegut que tots els polítics no són igual. Alguns quan deixen la política marxen amb les butxaques plenes mentre que altres polítics perden patrimoni i temps de la seua vida. No es pot generalitzar tot i que la majoria, efectivament, van a la política per a guanyar diners.

https://www.diarilaveu.com/apunt/84322/fa-mes-qui-vol-que-qui-pot-57-engreixar-politics?fbclid=IwAR27TD31USGYaMfTdXW2RplM60zvyCOMzNcWWz2JPux3_X88JoYWeJ7-P8U

Pau i bé

Joan Guerola

